

Поезіята която разказваше юначествата на племето, и астрономіята, която имаше за предмѣтъ небето, бѣхъ едничкитѣ художества на тѣзь народы.

Само отеческата власть бѣше, която припознавахъ. Властѣта прѣминуваше отъ поколеніе на поколеніе.

Много племена, като са съединихъ, избрахъ си по-послѣ единъ главатаръ, и той положи основитѣ на върховната власть.

ВЪРА И ХАРАКТЕРЪ НА ТУРСКИТѢ ПЛЕМЕНА.

Вѣрата на първитѣ Турцы бѣше испоълнена съ варварскы обичай.

Туй кумиропоклонство са замѣсти отъ Ислямството, което тѣ побързахъ да пригърнатъ и разширжтъ чрѣзъ юначеството и дързостѣта си.

Всѣко племе имаше родословіето си, както и мѣстнитѣ си преданія. Въ всичкитѣ семитическы легенды са споменува за Авраама, наричанъ отъ тѣхъ *Ел-Халил-Аллахъ*, т. е. *Божій Пріятель*.

Първата вѣра на источнитѣ народы бѣше проста и състоеше въ обожаваньето на природата. Тѣ си прѣдставяхъ върховнитѣ сѣщества въ видѣ на камъны и дървени образы и имъ са кланяхъ.

Вѣрваньето имъ бѣше размѣсено съ еврейскы, римскы, грѣцкы и персидскы суевѣрія, спорѣдъ народитѣ съ които имахъ повече сношеніе.

Тѣ бѣхъ воинственны, великодушны и юначны. Едничкото имъ заниманье бѣше да са грыжжтъ за стадата си и да бѣждтъ всѣкога готовы за бой.

Таквъзъ бѣхъ источнитѣ племена по онуй врѣме, когато са появи Мухамедъ.